

dr Jan Tadeusz Kil, prof. AH

AUTOREFERAT

1. Imię i nazwisko.

Jan Tadeusz Kil

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

W 2015 roku uzyskałem tytuł zawodowy magistra na kierunku prawo. Studia prawnicze, odbyte na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego, ukończyłem z wynikiem celującym, uzyskując średnią ocen za cały okres studiów w wysokości 4,91.

W 2020 roku uzyskałem stopień doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. Stopień doktora został mi nadany uchwałą nr 74.I/2020 Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej z dnia 30 września 2020 roku na podstawie dysertacji pt. „Skład sądu w polskim procesie karnym”.

W latach 2016 – 2018 odbyłem aplikację adwokacką w Izbie Adwokackiej w Warszawie, uzyskując wyróżnienie Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie dla pięciu osób z najwyższą liczbą punktów na egzaminie wstępnym na aplikację.

W 2019 roku złożyłem z wynikiem pozytywnym egzamin adwokacki, uzyskując jednocześnie wyróżnienie Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie dla sześciu osób z najlepszym wynikiem ze wskazanego egzaminu w Izbie Adwokackiej w Warszawie. W tym samym roku zostałem wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Warszawie.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

W latach 2018 – 2020 byłem zatrudniony na stanowisku asystenta, w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych, w Akademii Humanitas w Sosnowcu (wcześniej Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu). Przed 2018 rokiem pozostawałem związany ze wskazaną Uczelnią jako wykładowca w formie stosunku cywilnoprawnego.

W latach 2020 – 2021 byłem zatrudniony na stanowisku adiunkta, w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych, w Akademii Humanitas w Sosnowcu (wcześniej Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu).

Od kwietnia 2021 roku do chwili obecnej pozostaję zatrudniony na stanowisku profesora uczelni, w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych, w Akademii Humanitas w Sosnowcu (wcześniej Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu).

Od 2022 roku do chwili obecnej jestem wykładowcą w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz. U. 2023 poz. 742 z późn. zm.).

Jako osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz. U. 2023 poz. 742 z późn. zm., cyt. dalej jako: „p.s.w.n.” lub „ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”), wskazuję cykl publikacji poświęconych udziałowi czynnika społecznego w postępowaniu karnym oraz innych, wybranych postępowaniach represyjnych.

Na cykl, o którym mowa w akapicie poprzedzającym składają się: trzy monografie, wydane przez wydawnictwa, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie były ujęte w wykazie ministerialnym, a mianowicie:

- J. Kil, *Sądownictwo sędziów pokoju w sprawach karnych*, Warszawa 2020 (współ. P. Kruszyński i A. Kwaśniak);
- J. Kil, *Ławnicy jako forma udziału czynnika społecznego w polskim procesie karnym*, Warszawa 2021;
- J. Kil, *Odpowiedzialność dyscyplinarna nauczycieli akademickich w polskim porządku prawnym*, Sosnowiec 2023 (współ. M. Kaczmarczyk);

oraz pięć artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie ministerialnym, a mianowicie:

- J. Kil, *Sądownictwo Sędziów Pokoju w drobnych sprawach karnych – perspektywa legislacyjna*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. 1 (współ. P. Kruszyński);
- J. Kil, *Model polskiego sądownictwa sędziów pokoju w sprawach karnych – głos w dyskusji*, „Dyskurs Prawniczy i Administracyjny” 2020, nr 1;
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów przysięgłych jako forma udziału czynnika społecznego w procesie karnym (część I)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 4;
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów przysięgłych jako forma udziału czynnika społecznego w procesie karnym (część II)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2022, T. 1;
- J. Kil, *Przedstawiciel społeczny w polskim procesie karnym de lege ferenda*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2022, nr 4.

Przechodząc do omówienia wskazanych powyżej osiągnięć naukowych, składających się na przedstawiony cykl publikacyjny, tytułem wprowadzenia należy wskazać, że udział obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości gwarantowany jest już na poziomie ustawy zasadniczej. Mowa tu o art. 182 Konstytucji, zgodnie z którym udział obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości określa ustawa. Powołany przepis statuuje ogólnoustrojową zasadę udziału czynnika społecznego w wymierzaniu sprawiedliwości, która bywa niekiedy określana mianem wyjątku od zasady sędziowskiego wymiaru sprawiedliwości¹.

Zgodnie z poglądami wyrażanymi w nauce prawa karnego procesowego, zasada udziału czynnika społecznego może być rozpatrywana w trzech ujęciach, a mianowicie: 1) *sensu stricto* (ujęcie wąskie), które obejmuje bezpośredni udział obywateli w sprawowaniu wymiaru

¹ Por. A. Bień-Kacała, *Konstytucyjne podstawy prawa do sądu (zasada ustawowej regulacji władzy sądowniczej)*, *Przegląd Prawa Konstytucyjnego* 2016, nr 3 (31), s. 17-18.

sprawiedliwości, poprzez pełnienie funkcji orzekającej w składach organów rozstrzygających; 2) *sensu largo* (ujęcie szerokie), które obejmuje, oprócz wskazanego wyżej bezpośredniego udziału obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, także formy udziału pośredniego, związanego ze współdziałaniem z organami rozstrzygającymi w ramach określonych ról procesowych (*vide*: udział w postępowaniu przedstawiciela społecznego czy poręczyciela społecznego); 3) *sensu largissimo* (ujęcie najszersze), które zawierając w sobie wymienione wyżej formy, obejmuje także udział czynnika społecznego jako publiczności na rozprawie, czy też współudział obywateli w ściganiu karnym². Pod pojęciem postępowania represyjnego w piśmiennictwie rozumie się z kolei „każdy rodzaj ustawowo przewidzianego postępowania przed organem państwowym, którego celem jest realizacja odpowiedzialności represyjnej, czyli rodzaju odpowiedzialności prawnej skutkującej wyrządzeniem danej osobie dolegliwości w sferze osobistej”³.

Przedstawione powyżej ustalenia dowodzą, że w skład zaprezentowanego cyklu wchodzi publikacje powiązane ze sobą tematycznie. W aspekcie podmiotowym publikacje stanowiące składowe cyklu ogniskują się wokół udziału czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości w ujęciu wąskim (*sensu stricto*), we wszystkich trzech klasycznie wyróżnianych formach, tj. w formie sądów ławniczych, sądów pokoju oraz sądów przysięgłych. W tym samym, wąskim ujęciu, udział czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości został zaprezentowany w zakresie odnoszącym się do orzekania przez sędziów (orzeczników) niezawodowych (społecznych) w sprawach dyscyplinarnych (na przykładzie odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich). Publikacją wpisującą się z kolei w szersze ujęcie pod względem podmiotowym udziału czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości, jest artykuł poświęcony przedstawicielowi społecznemu w procesie karnym. W aspekcie przedmiotowym, udział czynnika społecznego został zbadany i przedstawiony na kanwie następujących postępowań represyjnych: postępowania karnego (sądy ławnicze, sądy pokoju, sądy przysięgłych, udział przedstawiciela społecznego w postępowaniu karnym), postępowania w sprawach o wykroczenia (sądy pokoju) oraz postępowania dyscyplinarnego (na przykładzie postępowania w sprawach nauczycieli akademickich).

² Por. B. Janusz-Pohl, *Zasada udziału czynnika społecznego w procesie karnym a legitymizacja wymiaru sprawiedliwości*, *Archiwum Filozofii Prawa i Filozofii Społecznej* 2022, nr 4, s. 72. Zob. szerzej też, *Zasada udziału czynnika społecznego*, [w:] *System prawa karnego procesowego*, tom III, cz. 2: *Zasady procesu karnego*, red. P. Wiliński, Warszawa 2014, s. 1424 i n.

³ K. Mamak, *Konstytucyjne wyznaczniki postępowania represyjnego*, [w:] *Postępowanie karne a inne postępowania represyjne*, red. P. Czarniecki, Warszawa 2016, s. 4.

Przedstawione wyżej argumenty uzasadniają w mojej ocenie zbiorcze powołanie wszystkich, wymienionych we wstępie niniejszej części autoreferatu publikacji, jako osiągnięć naukowych, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 p.s.w.n.

Przechodząc do szczegółowego omówienia poszczególnych pozycji zaprezentowanego cyklu, należy wskazać co następuje.

Instytucji ławników orzekających w sprawach karnych poświęciłem autorską monografię. We wskazanej publikacji poddałem analizie kolejno: historyczny rozwój sądów ławniczych w Polsce; zasadę udziału czynnika społecznego oraz zasadę kolegalności jako naczelną zasady polskiego procesu karnego; ustrojowe regulacje dotyczące aktualnie obowiązującego w Polsce modelu sądów ławniczych oraz procesowe aspekty działalności judykacyjnej ławników w sprawach karnych. Monografia obejmuje szerokie omówienie wyróżnianych w piśmiennictwie zalet i wad sądownictwa ławniczego. W ramach przeprowadzonych rozważań nie ograniczyłem się wyłącznie do krytycznej analizy zastanego stanu prawnego, ale również sformułowałem szereg postulatów *de lege feredna*, odnoszących się do możliwych kierunków reformy omawianej formy emanacji udziału czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości, które w mojej ocenie mogłyby przyczynić się do zwiększenia efektywności działalności judykacyjnej ławników orzekających w sprawach karnych. Przedstawione przeze mnie postulaty normatywne odnosiły się zarówno do kwestii uregulowań ustrojowych, jak i procesowych. W ramach pierwszej grupy postulatów (ustrojowych), zaproponowałem między innymi: objęcie ławników ochroną immunitetową (wzorowaną na immunitacie sędziowskim); wprowadzenie systemu odpowiedzialności dyscyplinarnej ławników; wprowadzenie systemu powoływania ławników na urząd w drodze wyborów powszechnych; rozbudowanie struktury samorządu ławniczego oraz poszerzenie zakresu kompetencji organów samorządowych. W ramach drugiej grupy postulatów (procesowych), zaproponowałem między innymi: ponowne uczynienie kolegalnego, mieszanego składu trzyosobowego (z jednym sędzią zawodowym i dwoma ławnikami) składem podstawowym na rozprawie głównej w postępowaniu pierwszoinstancyjnym zwyczajnym; wprowadzenie składów mieszanych, z mniejszościowym udziałem ławników na rozprawie apelacyjnej i kasacyjnej, a tym samym rozszerzenie udziału ławników Sądu Najwyższego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości o orzekanie także w Izbie Karnej Sądu Najwyższego; wprowadzenie składu mieszanego w sprawach o zastosowanie lub przedłużenie tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym. Warto

podkreślić, że w omawianej monografii sformułowałem konkretne brzmienie nowoproponowanych przepisów, które umożliwiłyby wprowadzenie postulowanej przeze mnie reformy do polskiego porządku prawnego.

Przeprowadzone w ramach omawianej monografii rozważania pozwoliły mi na dokonanie stanowczej krytyki obserwowanego od momentu wejścia w życie Kodeksu postępowania karnego z 1997 roku trendu legislacyjnego, polegającego na systematycznym ograniczaniu zakresu udziału ławników w rozpoznawaniu spraw karnych, którego punkt kulminacyjny stanowiła nowelizacja ustawy karnoprocesowej z dnia 15 marca 2007 r., na mocy której składem zasadniczym sądu na rozprawie głównej w postępowaniu pierwszoinstancyjnym został uczyniony skład z jednym sędzią zawodowym (w miejsce dotychczasowego składu trzyosobowego, mieszanego)⁴. W omawianej monografii wykazałem, że kolegialność działania sądu w procesie karnym należy uznać za formę bardziej demokratyczną od działania jednoosobowego; ponadto kolegialność w większym stopniu gwarantuje wszechstronną ocenę sprawy, jak również istotnie podnosi autorytet wydawanych decyzji procesowych. Udział czynnika społecznego w orzekaniu w sprawach karnych wiąże się z kolei ze wzbogaceniem organu orzekającego o cenne doświadczenie życiowe, poszerzeniem perspektywy oceny faktyczno-prawnej sprawy, zwiększeniem akceptowalności społecznej wydawanych rozstrzygnięć, wzmocnieniem kontroli społecznej nad aparatem sędziów zawodowych, wymuszającym lepsze przygotowanie sędziów do rozprawy oraz zapobiegającym rutynowości, jak również podniesieniem świadomości i kultury prawnej w społeczeństwie. Obie wskazane zasady jawią się zatem jako szczególnie istotne dla zapewnienia prawidłowości rozstrzygania spraw karnych, i jako takie sprzyjają realizacji sprawiedliwości materialnej i proceduralnej w procesie karnym. Z tych też względów, kolegialność orzekania oraz zapewnienie należytego udziału czynnika społecznego w orzekaniu, winny stanowić zasadnicze kryterium ewaluacji przepisów karnoprocesowych, regulujących kompozycję poszczególnych składów sądu w procesie karnym.

⁴ Zob. art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 15 marca 2007 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766).

Omawiana monografia spotkała się z zainteresowaniem doktryny, czego dowodzą między innymi cytowania w innych publikacjach naukowych, jak i poświęcony monografii artykuł recenzyjny⁵.

Instytucji sędziów pokoju poświęciłem jeden artykuł autorski, jeden artykuł współautorski oraz monografię współautorską. W zakresie monografii współautorskiej powołanej w ramach tej części cyklu, mój wkład obejmował opracowanie hipotez badawczych i przeprowadzenie badań, opracowanie koncepcji publikacji oraz jej układu strukturalnego, jak również sporządzenie manuskryptu w części obejmującej rozdziały od 1. do 4.

W zakresie części cyklu odnoszącej się do sądownictwa sędziów pokoju należy podkreślić, że instytucja ta, jako całkowicie nieobecna w praktyce polskiego wymiaru sprawiedliwości od dziesięcioleci, nie stanowiła przedmiotu szerszej refleksji naukowej w polskim piśmiennictwie przed rokiem 2019. Powyższe pozwala, w mojej ocenie, uznać przedstawione publikacje z lat 2019-2020, za pionierskie. Monografia dotycząca sądownictwa sędziów pokoju w sprawach karnych była pierwszym tego typu zwartym opracowaniem instytucji sędziów pokoju, jakie powstało w polskiej nauce prawa. Dopiero w kolejnych latach, na skutek zwiększonego zainteresowania komentowaną instytucją, które pojawiło w związku z zainicjowaniem dyskusji dotyczącej możliwości wprowadzenia sądownictwa sędziów pokoju do polskiego porządku prawnego, liczba publikacji odnoszących się do rzeczony problematyki stopniowo zaczęła wzrastać.

W publikacjach poświęconych sędziom pokoju przedstawiono oryginalną koncepcję implementacji rzeczony instytucji do polskiego porządku prawnego. Sformułowanie rzeczony koncepcji poprzedzono stosownymi analizami natury historycznoprawnej oraz komparatystycznej, odwołując się w tym zakresie do dorobku i doświadczenia normatywnego państw, w których występuje rzeczona odmiana sądownictwa społecznego. Powyższe pozwoliło na skonstruowanie, w sposób kompleksowy, modelu sądownictwa sędziów pokoju, który mógłby zostać wprowadzony do polskiego porządku prawnego, co, w mojej ocenie, pozwala na uznanie osiągnięć naukowych w tym zakresie za istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne.

⁵ Zob. M. Grudecki, *O ławnikach w postępowaniu karnym. Uwagi na marginesie monografii J. Kila Ławnicy jako forma udziału czynnika społecznego w polskim procesie karnym*, Dom Wydawniczy „Elipsa”, Warszawa 2021, s. 138, *Studia Prawnicze KUL* 2022, nr 2.

W omawianych publikacjach dotyczących sądownictwa sędziów pokoju odnaleźć można wywody dotyczące między innymi: aspektów ustrojowych projektowanego modelu polskiego sądownictwa sędziów pokoju, proponowanego zakresu kognicji sędziów pokoju w sprawach karnych i wykroczeniowych, jak i postulowanego modelu postępowania przed sędziami pokoju w tychże sprawach. W pierwszym obszarze przyjęto między innymi, że: sądy pokoju winny stanowić najniższy szczebel sądownictwa powszechnego; sędziowie pokoju winni być wybierani w wyborach powszechnych i sprawować swój urząd kadencyjnie; kandydaci na sędziów pokoju winni legitymować się wykształceniem wyższym prawniczym oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym; sędziów pokoju powinien powoływać Prezydent RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa; sędziowie pokoju winni podlegać w trakcie sprawowania urzędu ochronie immunitetowej i odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz być w zakresie orzekania niezawisli (w monografii przedstawiono także proponowany katalog gwarancji niezawisłości sędziowskiej sędziów pokoju). W drugim z wyróżnionych obszarów, dotyczącym proponowanej kognicji sędziów pokoju, przyjęto, że sędziowie pokoju winni rozpoznawać wszystkie sprawy o wykroczenia, sprawy prywatnoskargowe oraz sprawy o wybrane występki publicznoskargowe, charakteryzujące się najniższym ciężarem gatunkowym (w zakresie występku przeciwko mieniu przyjęto próg kwotowy na poziomie 10.000 zł). Wreszcie w ostatnim z wyróżnionych wyżej obszarów, zaproponowano silnie uproszczony model postępowania przed sędziami pokoju, wzorowany na aktualnie występującym w Kodeksie postępowania karnego modelu postępowania przyspieszonego. W omawianych publikacjach odrębne rozważania poświęcono także wykazaniu dopuszczalności wprowadzenia instytucji sędziów pokoju do polskiego porządku prawnego w świetle aktualnie obowiązujących unormowań konstytucyjnych. Warto podkreślić, że istotna część sformułowanych w powołanych publikacjach postulatów znalazła następnie bezpośrednie lub pośrednie odzwierciedlenie w powstałych po 2020 roku projektach ustaw, implementujących do polskiego porządku prawnego instytucję sędziów pokoju, w tym zwłaszcza w projektach dwóch ustaw skierowanych do Sejmu RP w dniu 4 listopada 2021 r. przez Prezydenta RP (o czym będzie jeszcze mowa w punkcie siódmym niniejszego autoreferatu).

Instytucji sędziów przysięgłych poświęciłem dwa autorskie opracowania artykułowe. W ich ramach między innymi: przedstawiłem genezę sądów przysięgłych, sięgając w tym zakresie do prawodawstwa antyku; scharakteryzowałem historyczny rozwój omawianej instytucji aż do czasów współczesnych; poddałem szczegółowej analizie model sądownictwa przysięgłych

obowiązujący w ustawodawstwie anglo-amerykańskim oraz francuskim, jak również przedstawiłem model sądownictwa przysięgłych, występujący w tradycji polskiego wymiaru sprawiedliwości. Przedstawione w artykułach rozważania pozwoliły na przeanalizowanie zalet oraz wad rzeczonyj formy emanacji udziału czynnika społecznego w rozpoznawaniu spraw karnych, zwłaszcza w kontekście formułowanych w tym zakresie poglądów w doktrynie obcej. Umożliwiły one również wykazanie występowania globalnego trendu związanego ze stałym i systematycznym ograniczaniem zakresu wykorzystywania komentowanej formy sądownictwa w sprawach karnych oraz zidentyfikowanie źródeł takiego stanu rzeczy. W konsekwencji, w konkluzji omawianych publikacji wyraziłem zapatrywanie, że skład kolegiálny mieszany o niejednolitym charakterze nie stanowi požądanej formy inkorporacji czynnika społecznego do składów orzekających w sprawach karnych.

Instytucji przedstawiciela społecznego w polskim procesie karnym poświęciłem jeden artykuł autorski. We wskazanej publikacji dokonałem krytycznej analizy obowiązującej aktualnie regulacji normatywnej odnoszącej się do komentowanej instytucji, identyfikując tym samym źródła marginalnego jej wykorzystania w praktyce polskiego wymiaru sprawiedliwości. Jako remedium na taki stan rzeczy zaproponowałem nowy model instytucji przedstawiciela społecznego. W tym zakresie zgłosiłem postulat uczynienia z przedstawiciela społecznego podmiotu działającego w procesie karnym na prawach strony. Zgodnie z zaprezentowanymi w omawianej publikacji założeniami, przedstawiciel społeczny przyłączałby się do konkretnej strony postępowania karnego, uzyskując jednocześnie, co do zasady, tozsame uprawnienia procesowe co strona. W zakładanym modelu przedstawiciel organizacji społecznej uzyskiwałby między innymi prawo do: składania wniosków dowodowych, wywodzenia – przynajmniej zwyczajnych – środków zaskarżenia, jak również aktywnego udziału w czynnościach dowodowych. Zaproponowane, istotne rozszerzenie katalogu uprawień przysługujących przedstawicielowi organizacji społecznej winno sprzyjać aktywizacji tego podmiotu w procesie karnym, jak również stworzyć lepsze warunki normatywne dla realizacji przypisywanej temu podmiotowi funkcji procesowo-systemowej, którą jest ochrona interesu społecznego oraz interesu indywidualnego w postępowaniu karnym.

Ostatnie chronologicznie dzieło wchodzące w skład przedstawionego cyklu, będące monografią współautorską, poświęciłem odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich. W zakresie tejszej publikacji mój wkład obejmował opracowanie hipotez badawczych, koncepcji publikacji, jej głównych założeń metodologicznych oraz układu

strukturalnego, jak również sporządzenie manuskryptu w części obejmującej rozdziały: II, III (3.1., 3.2., 3.4.), IV (4.4., 4.5.), V, VI (6.1., 6.2., 6.4., 6.5.), VII, VIII (8.2.1., 8.2.2, 8.2.5., 8.2.6., 8.2.7., 8.3., 8.4., 8.5.) IX (9.1., 9.2., 9.3., 9.4., 9.5., 9.6., 9.7., 9.8.).

W kontekście powyższej monografii należy w pierwszej kolejności podkreślić, że problematyka odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich nie stanowiła jak dotąd przedmiotu pogłębionej refleksji naukowej w polskiej nauce prawa. Opracowania dotyczące rzeczony problematyki należało uznać za wysoce szczątkowe. Obejmowały one bowiem pojedyncze pozycje artykułowe, powstałe w większości przypadków na gruncie nieobowiązującego już stanu prawnego, jak również krótkie fragmenty zawarte w publikacjach monograficznych poświęconych odpowiedzialności dyscyplinarnej jako takiej. Głównym celem podjęcia wysiłku naukowego w omawianym obszarze była zatem chęć uzupełnienia zasygnalizowanego deficytu.

Główną tezę, którą starałem się obronić na kartach omawianej monografii, było uznanie, że sądownictwo dyscyplinarne, sprawowane przez wewnątrz korporacyjne organy rozstrzygające (sądy czy komisje dyscyplinarne), w których funkcje judykacyjne sprawują sędziowie (orzecznicy) niezawodowi, stanowi emanację udziału czynnika społecznego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, realizowaną w oparciu o koncepcję „sądownictwa równych”. Uzasadniając powyższą tezę wskazywałem, że komisje dyscyplinarne samodzielnie ustalają stan faktyczny i rozstrzygają zagadnienia prawne i nie są związane co do zasady rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo. Członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawisli w orzekaniu oraz niezależni od innych organów władzy publicznej. Komisje dyscyplinarne w sposób władczy orzekają o prawach i obowiązkach strony biernej na podstawie norm generalnych i abstrakcyjnych, zgodnie z odpowiednimi przepisami proceduralnymi i normami kompetencji (właściwości) decyzyjnej. Jest to zatem działalność, która jednoznacznie wpisuje się w sprawowanie wymiaru sprawiedliwości w ujęciu przedmiotowym. W przypadku odpowiedzialności dyscyplinarnej należy dodatkowo zauważyć, że państwo przekazuje rozstrzygającym organom dyscyplinarnym uprawnienia władcze w zakresie karania przewinień dyscyplinarnych. W konsekwencji zatem sposób kreacji składów komisji dyscyplinarnych, jak i przedmiot ich działalności orzeczniczej pozwala przyjąć, że w ich przypadku mamy do czynienia z emanacją zasady udziału czynnika społecznego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, w ujęciu wąskim (*sensu stricto*), realizowaną poprzez skład niezawodowy (społeczny), jednolity i kolegialny.

Sformułowana przeze mnie autorska koncepcja, ujmująca istotę sądownictwa wewnątrz korporacyjnych organów dyscyplinarnych jako normatywno-instytucjonalny przejaw bezpośredniego udziału czynnika społecznego (obywateli) w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, ma charakter w pełni oryginalny i stanowi *novum* w polskiej nauce prawa. Z tych też względów, w mojej ocenie, może być ona uznana za istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne.

Przechodząc do kwestii szczegółowych, w monografii poświęconej odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich zbadałem między innymi następujące obszary problemowe: historyczny rozwój regulacji normatywnej dotyczącej odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich; istotę i charakter prawny odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich jak również jej związek z innymi reżimami odpowiedzialności prawnej; źródła prawa statuujące reżim odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich; konstrukcję normatywną przewinienia dyscyplinarnego nauczycieli akademickich; charakterystykę deliktów dyscyplinarnych, których mogą dopuścić się nauczyciele akademicy; środki represji dyscyplinarnej, które mogą być stosowane wobec nauczycieli akademickich; organy procesowe postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec nauczycieli akademickich, jak również problematykę stron tego postępowania i ich przedstawicieli; cały tok postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec nauczycieli akademickich, w tym w szczególności – postępowanie w przedmiocie nałożenia kary upomnienia przez rektora, postępowanie sprawdzające (wstępne), postępowanie wyjaśniające, postępowanie przed komisją dyscyplinarną I instancji, postępowanie przed komisją dyscyplinarną II instancji, postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie – Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, postępowanie po wyczerpaniu toku instancji (postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, postępowanie w przedmiocie wykonania i zatarcia kar dyscyplinarnych, postępowanie w przedmiocie zastosowania prawa łaski, postępowanie inicjowane skargą nadzwyczajną), zawieszenie i umorzenie postępowania prowadzonego w sprawach dyscyplinarnych nauczycieli akademickich.

W monografii zidentyfikowałem liczne wątpliwości interpretacyjne występujące na gruncie rzeczono reżimu odpowiedzialności dyscyplinarnej, jak również zaproponowałem określony sposób ich rozstrzygnięcia. Główne źródła powyższych wątpliwości wynikają, po pierwsze, z przewidzianego w art. 305 p.s.w.n. odesłania do odpowiedniego stosowania w sprawach

dyscyplinarnych nauczycieli akademickich, w zakresie nieuregulowanym w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, przepisów Kodeksu postępowania karnego, a po drugie z zastosowanej techniki legislacyjnej, polegającej na sędowaniu lwiej części regulacji normatywnej tyczącej się rzeczzonego reżimu odpowiedzialności prawnej do rozporządzenia wykonawczego, wydawanego na podstawie art. 306 p.s.w.n. W referowanej publikacji nie ograniczyłem się wyłącznie do krytycznej analizy zastanego stanu prawnego, ale dodatkowo sformułowałem kilkadziesiąt postulatów *de lege ferenda*, które w mojej ocenie przyczyniłyby się do zwiększenia efektywności modelu rozstrzygania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, jak również wzmocniłyby jego aspekt gwarancyjny, tym samym w większym stopniu zapewniając zachowanie standardu sprawiedliwości proceduralnej na kanwie komentowanego postępowania represyjnego. Także i w tym przypadku, w omawianej monografii sformułowałem konkretne brzmienie nowopropozowanych przepisów, które umożliwiłyby wprowadzenie postulowanej przeze mnie reformy do polskiego porządku prawnego.

Tytułem podsumowania, wskazuję, że rozważania przeprowadzone w ramach publikacji, wchodzących w skład zaprezentowanego cyklu, pozwoliły na wykazanie znaczenia normatywnego i aksjologicznego udziału czynnika społecznego w postępowaniach represyjnych, a tym samym dostarczyły argumentów przemawiających za jak najszerzym wykorzystaniem omawianej komponenty składów orzekających w tychże postępowaniach. Na poziomie refleksji metateoretycznej pozwoliły one z kolei na wykazanie, że model składów orzekających w postępowaniach represyjnych pozostaje w bezpośredniej korelacji z zachodzącymi przemianami ustrojowo-politycznymi. Tam, gdzie ustroj polityczny ulega demokratyzacji, tam występuje tendencja do zagwarantowania przez prawodawcę szerokiej partycypacji czynnika społecznego w składach orzekających o odpowiedzialności represyjnej. Ustój autorytarny, z silnie scentralizowanym ośrodkiem władzy wykonawczej, dąży z kolei do ograniczenia, czy wręcz wyeliminowania udziału czynnika społecznego z orzekania o odpowiedzialności represyjnej, wprowadzając w jego miejsce sądownictwo wyłącznie zawodowe, podporządkowane aparatowi państwowemu.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Na moment sporządzania niniejszego autoreferatu mój dorobek piśmienniczy obejmuje łącznie: 5 monografii, 1 podręcznik, 30 artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach z listy ministerialnej (3 kolejne zostały złożone do publikacji), 1 artykuł recenzyjny (złożony do publikacji), 5 rozdziałów w zbiorowych monografiach naukowych oraz współpracę redakcyjną oraz autorstwo wybranych haseł w Wielkiej Encyklopedii Prawa.

Od 2021 roku pełnię funkcję Wicedyrektora Międzynarodowego Centrum Badań nad Mediami i Komunikacją Społeczną. Centrum jest transnarodową placówką międzyuczelnianą tworzoną przez 5 ośrodków akademickich: Uniwersytet Komeńskiego w Bratysławie (Comenius University - Słowacja), Sumski Uniwersytet Państwowy (Sumy State University - Ukraina), Wschodnioeuropejski Uniwersytet Narodowy im. Łesi Ukrainki w Łucku (Ukraina Lesya Ukrainka East European National University), Kijowski Uniwersytet Państwowy im. Tarasa Szewczenki (Taras Shevchenko National University of Kyiv - Ukraina) oraz Akademię Humanitas w Sosnowcu. Międzynarodowe Centrum Badań nad Mediami i Komunikacją Społeczną ma charakter jednostki naukowo-badawczej o międzynarodowym zasięgu i stanowi forum współpracy naukowców z różnych krajów specjalizujących się w problematyce badań nad mediami i komunikacją społeczną. W ramach Centrum koordynuję działania badawcze z obszaru komunikologii sądowej oraz komunikacji społecznej organów ochrony prawnej. Celem jednostki jest popularyzowanie w świecie dorobku badawczego w dziedzinie komunikacji społecznej wypracowanego przez naukowców z Europy Środkowo-Wschodniej, koordynowanie i integrowanie działań związanych z pozyskiwaniem międzynarodowych grantów, realizowanie wspólnych projektów badawczych, organizowanie międzynarodowych konferencji naukowych, wydawanie publikacji naukowych oraz realizowanie projektów popularyzujących wiedzę komunikologiczną. Centrum inicjuje także współpracę badawczą o charakterze interdyscyplinarnym, łączącą badania z zakresu prawoznawstwa z badaniami komunikologicznymi i politologicznymi.

Od 2022 roku pełnię funkcję wiceprzewodniczącego Rady Naukowej Międzynarodowego Programu „Partnership in Science”, którego celem jest tworzenie platformy współpracy naukowców z ośrodków akademickich w Czechach, Ukrainie, Słowacji i Polsce w zakresie

umiędzynarodowienia czasopism naukowych. Projekt kierowany jest przez Instytut Nauk Prawnych Akademii Humanitas, a uczestniczy w nim blisko 30 naukowców z krajów Europy Środkowo-Wschodniej, zajmujących się działalnością recenzencką w czasopismach naukowych.

W ramach projektów międzynarodowych, które realizuje Akademia Humanitas, prowadziłem cykle wykładowe w języku angielskim, adresowane do studentów kierunku prawo. W wykładach tych, w latach 2018–2022, wzięło udział łącznie 72 studentów kierunku prawo. Wykłady dotyczyły problematyki prawa karnego procesowego oraz udziału czynnika społecznego w funkcjonowaniu wymiaru sprawiedliwości.

W latach 2019-2022 uczestniczyłem czynnie (jako koordynator) w organizacji w Akademii Humanitas wizyt studyjnych o charakterze naukowo-dydaktycznym z udziałem nauczycieli akademickich i studentów z innych krajów. Językiem wizyt studyjnych był język angielski oraz język rosyjski. Wykaz zrealizowanych wizyt studyjnych, wraz z opisem ich zakresu tematycznego i programu, przedstawia tabela numer 1, załączona do niniejszego autoreferatu.

Akademia Humanitas realizuje autorskie, finansowane ze środków statutowych oraz pozyskanych na ten cel funduszy zewnętrznych, programy wyjazdów zagranicznych adresowane do nauczycieli akademickich. Programy te umożliwiają pracownikom odbywanie wizyt studyjnych w uczelniach zagranicznych, uczestnictwo w konferencjach i seminariach (w tym seminariach na temat jakości kształcenia oraz seminariach naukowych z dziedziny prawa) oraz przeprowadzanie wykładów dla studentów zagranicznych. W latach 2018-2021 uczestniczyłem w dwóch tego rodzaju wyjazdach o charakterze naukowo-badawczym:

- 08.10.2018-11.10.2018 - University of Florence, Włochy (kwerendy biblioteczne, udział w seminarium naukowym);
- 06.09.2021-09.09.2021 - Bratislava University of Economics and Management, Słowacja (kwerendy biblioteczne).

W ramach działalności krajowej, brałem udział w realizowanym aktualnie na Uniwersytecie Śląskim, ze środków przyznanych przez Narodowe Centrum Nauki, projekcie badawczym OPUS pt. „Sądy specjalne w Generalnym Gubernatorstwie - Sondergerichte im Generalgouvernement” o numerze rejestracyjnym: 2020/39/B/HS5/02111. Wykonana przeze

mnie praca badawcza obejmowała w szczególności przegląd akt personalnych więźniów z Niemieckiego Zakładu Karnego w Częstochowie oraz selekcję i analizę wyroków Sądu Specjalnego w Częstochowie. Zrealizowałem nadto projekt badawczy poświęcony problematyce odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich w polskim porządku prawnym, finansowany w ramach grantu Fundacji Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego.

W chwili obecnej realizuję w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości, jako kierownik projektu, projekt naukowo-badawczy, pt.: „Ewaluacja działalności i otoczenia normatywnego ławników orzekających w sprawach karnych w polskim wymiarze sprawiedliwości, ze szczególnym uwzględnieniem możliwych kierunków reformy”. W ramach rzeczonoego projektu prowadzone są ogólnopolskie badania, w formie ankiet, wywiadów pogłębionych oraz badań focusowych, których respondentami są czynni zawodowo ławnicy oraz sędziowie. Badania te mają na celu dostarczenie materiału pozwalającego na analizę wskazanego tematu projektu naukowo-badawczego w kontekście następujących zagadnień szczegółowych: aktualnie obowiązujących regulacji prawnych dotyczących ławników; stanowiska doktryny oraz orzecznictwa w kwestiach odnoszących się do udziału ławników w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości; oceny obowiązujących procedur powoływania ławników, w szczególności w zakresie ich efektywności; oceny stopnia zaangażowania ławników w rozpoznawane sprawy; oceny przyjętego *de lege lata* zakresu spraw rozpoznawanych w składach ławniczych; oceny efektywności systemu szkoleń ławników; oceny efektywności działania samorządów ławniczych; sformułowania postulatów *de lege ferenda* w zakresie modelu sądownictwa ławniczego w polskim porządku prawnym. Ukończenie omawianego projektu planowane jest na grudzień 2023 roku, zaś jego wyniki zostaną zaprezentowane w ramach ogólnopolskiej konferencji naukowej, jak również zostaną ogłoszone drukiem w formie monografii naukowej.

Za moją aktywność naukową, realizowaną już po uzyskaniu stopnia doktora, zostałem wyróżniony m.in.: trzykrotnym stypendium naukowym, przyznany odpowiednio na rok akademicki 2020/2021, 2021/2022, 2022/2023; nagrodą Rektora Akademii Humanitas (2020 r.) oraz dyplomem uznania Rektora Akademii Humanitas (2022 r.). Ponadto, w 2023 roku uzyskałem nominację do nagrody Złotej Temidy za działania i postawę ukierunkowane na umacnianie w Polsce i Europie zasad praworządności, gwarancji praw i wolności obywatelskich, społeczeństwa obywatelskiego, jak również propagowanie i urzeczywistnianie

najwyższych standardów etycznych i profesjonalnych w funkcjonowaniu wymiaru sprawiedliwości.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

W zakresie prowadzonej działalności dydaktycznej, wskazuję, że na macierzystej Uczelni prowadzę zajęcia dydaktyczne z następujących przedmiotów: Prawo karne (wykład i ćwiczenia, kierunek Prawo); Postępowanie karne (wykład i ćwiczenia, kierunek Prawo); Ustrój organów ochrony prawnej (wykład, kierunek Prawo); Postępowanie w sprawach dyscyplinarnych, lustracyjnych i w sprawach o wykroczenia w polskim porządku prawnym (wykład monograficzny, kierunek Prawo); Przebieg rozprawy głównej przed Sądem I instancji w polskim procesie karnym – zagadnienia praktyczne (konwersatorium, kierunek Prawo); *White collar crime* – przestępczość białych kołnierzyków w prawie polskim (konwersatorium, kierunek Prawo); Apelacja w sprawach karnych (konwersatorium, kierunek Prawo); Prawo karne i prawo wykroczeń (wykład i ćwiczenia, kierunek Administracja); Prawo karne i prawo wykroczeń (wykład, kierunek Bezpieczeństwo Narodowe); Czynności procesowe w sprawach karnych (wykład, kierunek Administracja); Prawo karne procesowe oraz postępowanie w sprawach o wykroczenia (wykład, kierunek Bezpieczeństwo Narodowe); Seminarium magisterskie (kierunek Prawo i Administracja); Seminarium licencyjne (kierunek Administracja i Bezpieczeństwo Narodowe).

Do momentu sporządzania niniejszego autoreferatu wypromowałem ponad trzydziestu magistrów oraz licencjatów na kierunkach Prawo, Administracja oraz Bezpieczeństwo Narodowe.

Od 2018 roku sprawuję funkcję opiekuna Koła Naukowego Studentów i Absolwentów Prawa i Administracji „Prawo w praktyce” Akademii Humanitas (sekcja prawa i postępowania karnego).

Od 2020 roku sprawuję funkcję członka Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich Akademii Humanitas. Jestem ponadto członkiem Rady Dyscypliny Nauki Prawne Akademii Humanitas oraz członkiem Instytutowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia.

W ramach działalności popularyzującej naukę, wskazuję, że byłem współorganizatorem czterech ostatnich edycji projektu edukacyjnego adresowanego do uczniów szkół ponadgimnazjalnych z terenu Śląska pt. „Potyczki prawne”. Projekt ten ma charakter cykliczny, odbywa się co roku i ma na celu propagowanie kultury prawnej wśród młodzieży ponadgimnazjalnej, zapoznanie jej z podstawowymi zasadami wykonywania zawodów prawniczych, jak również zachęcenie do podjęcia studiów prawniczych po ukończeniu szkoły. Moje coroczne zaangażowanie we wskazany projekt obejmowało w szczególności opracowanie kazuśw konkursowych oraz przeprowadzenie warsztatów praktycznych z młodzieżą. Za wieloletnią współpracę przy organizacji rzeczzonego projektu edukacyjnego zostałem uhonorowanym nagrodą w postaci „Lauru Śniadka”.

Niezależnie od powyższego byłem także współorganizatorem zrealizowanego w Akademii Humanitas konkursu Legal Challenge adresowanego do licealistów.

Od 2019 r. jestem zaangażowany w działalność, funkcjonującą przy Akademii Humanitas, Ogólnopolskiej Poradni Prawa Akademickiego, specjalizującej się w problematyce prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (projekt ten uzyskał finansowanie ze środków programu Społeczna Odpowiedzialność Nauki Ministerstwa Edukacji i Nauki).

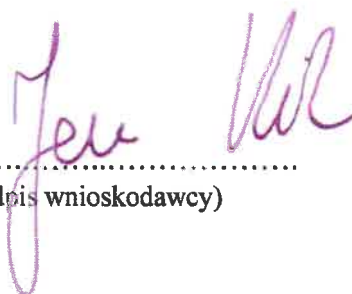
W zakresie współpracy z otoczeniem akademickim i społecznym, wskazuję, że pełnię funkcję recenzenta czasopisma naukowego z wykazu ministerialnego „Studia Prawnicze: Rozprawy i Materiały”, wydawanego przez Krakowską Akademię im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Ponadto jestem laureatem przyznanego mi w 2022 r. przez Fundację Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego grantu na badania naukowe w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, których efektem jest wskazana w punkcie czwartym niniejszego autoreferatu monografia dotycząca wskazanej problematyki.

Jestem także autorem medialnych wypowiedzi eksperckich z zakresu prawa.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

W 2021 roku brałem czynny udział w pracach powołanego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zespołu do opracowania projektu regulacji wprowadzającej instytucję sędziów pokoju do polskiego porządku prawnego, kierowanego przez prof. dr. hab. Piotra Kruszyńskiego. Prace zespołu zakończyły się skierowaniem w dniu 4 listopada 2021 r. przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do Sejmu RP dwóch projektów ustaw, implementujących do krajowego porządku prawnego instytucję sędziów pokoju. Projektowi ustawy o sądach pokoju nadano numer druku sejmowego 1760, zaś projektowi ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o sądach pokoju, numer druku 1761. W momencie sporządzania niniejszego autoreferatu, oba projekty znajdują się na etapie prac parlamentarnych.

Jestem także autorem ekspertyz oraz opinii prawnych dotyczących projektowanych regulacji normatywnych związanych z implementacją instytucji sędziów pokoju do polskiego porządku prawnego.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Załącznik:

- Tabela nr 1.

Tabela nr 1.

Termin	Projekt międzynarodowy z zakresu Prawa	Uczelnia	Liczba studentów	Koordynator	Program
19.02.2018 – 23.02.2018	План международной практики „International Training for Foreign Students”	Alfred Nobel University, Dnipro, Ukraine.	15 UA/22 PL	mgr Tetiana Chebykina, Zastępca dyrektora Instytutu Prawa, Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych w Uniwersytecie im. Alfreda Nobela (Dniepr, Ukraina); mgr Yuliia Palietieva, Senior Lecturer, Deputy Head of the Department of Law, Political Science and International Relations, Alfred Nobel University, Dnipro, Ukraine	<p>Wykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> „Władza sądownicza w RP”, dr Maciej Borski; „Prawo pracy”, Mariusz Lekston; „Materializacja znamion wybranych typów przestępstw”, Ewa Surowiak; „Konsument - to my wszyscy. Prawa konsumenta po nowelizacji”, A. Rogacka-Lukasik; „Kryminalistyka”, Wacław Kubies, wykład połączony z zajęciami praktycznymi, walizka kryminalistyczna. Zasady procesu karnego – Jan Kil <p>Wizyty studyjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> Wizyta w Sądzie Rejonowym w Sosnowcu, ul. 1 Maja 19, Sosnowiec, sędzia Piotr Głogowski (prawo karne); Wizyta w Sądzie Rejonowym w Jaworznie, Grunwaldzka 28, Jaworzno (prawo karne); Szkoła Policji w Katowicach, ul. Jankego 276, Katowice.
13.05.2019 – 17.05.2019	План международной практики „International Training for Foreign Students”	Alfred Nobel University, Dnipro, Ukraine.	16 UA/8 PL	dr Olena Pushkina, Dyrektor Instytutu Prawa, Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych w Uniwersytecie im. Alfreda Nobela (Dniepr, Ukraina), mgr Tetiana Chebykina, Zastępca dyrektora Instytutu Prawa, Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych w	<p>Wykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> „Marketing i public relations na rynku usług prawnych w świetle norm deontologii zawodowej prawnika”, Michał Kaczmarczyk „Materializacja znamion wybranych typów przestępstw”, Ewa Surowiak; Prawda w procesie karnym – Jan Kil „Kryminalistyka”, Wacław Kubies, wykład połączony z zajęciami praktycznymi, walizka kryminalistyczna; Wykład Adwokata, Andrzeja Pokora.

	<p>„International Training for Foreign Students”</p>	<p>Comenius University, Bratislava, Słowacja</p>	<p>10 SK/8 PL</p>	<p>Uniwersytecie im. Alfreda Nobela (Dniepr, Ukraina) mgr Jan Kil, Instytut Nauk Prawnych Wyższej Szkoły Humanitas</p>	<p>Wizyty studyjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> Wizyta w Sądzie Rejonowym w Sosnowcu, ul. 1 Maja 19, Sosnowiec, sędzia Piotr Głogowski, (prawo karne); Wizyta w Sądzie Rejonowym w Bytomiu, Piekarska 1, Bytom , sędzia Marcin Papierniak, (prawo karne, cywilne); Szkoła Policji w Katowicach, ul. Jankego 276, Katowice.
<p>20.05.2019-24.05.2019</p>				<p>doc. JUDr. PhDr. Lucia Mokrą, PhD. mgr Jan Kil, Instytut Nauk Prawnych Wyższej Szkoły Humanitas</p>	<p>• „<i>Władza sądownicza w RP</i>”, Maciej Borski; • „<i>Prawo pracy</i>”, Mariusz Lekston; • „<i>Ustrój organów ochrony prawnej w RP</i>” – Jan Kil • „<i>Human rights protection in the EU</i>” doc. JUDr. PhDr. Lucia Mokrą, PhD. • „<i>Konsument – to my wszyscy. Prawa konsumenta po nowelizacji</i>”, dr A. Rogacka-Lukasik.</p> <p>Wizyty studyjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> Wizyta w Sądzie Rejonowym w Sosnowcu, ul. 1 Maja 19, Sosnowiec, sędzia Piotr Głogowski, (prawo karne); Wizyta w Sądzie Rejonowym w Bytomiu, Piekarska 1, Bytom , sędzia Marcin Papierniak, (prawo karne, cywilne); Szkoła Policji w Katowicach, ul. Jankego 276, Katowice.
<p>10.02.2020 -- 14.02.2020</p>	<p>План международной практики „International Training for Foreign Academic Teachers”</p>	<p>Alfred Nobel University, Dnipro, Ukraine.</p>	<p>13 UA/10 PL</p>	<p>dr Veronika Shkabarо, Dyrektor Instytutu Prawa, Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych w Uniwersytecie im. Alfreda Nobela (Dniepr, Ukraina)</p>	<p>Wykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> „<i>Polityca ustrojowa polskiego Prezydenta</i>”, Maciej Borski; „<i>Prawo Pracy</i>”, dr Mariusz Lekston; „<i>Model postępowania administracyjnego w RP</i>”, Sebastian Kluczewski; „<i>Ustrój organów ochrony prawnej w RP</i>” – Jan Kil „<i>Kryminalistyka</i>”, Wacław Kubies, wykład połączony z zajęciami praktycznymi, walizka kryminalistyczna,

<ul style="list-style-type: none"> Wykład Adwokata dr Andrzeja Pokora. <p>Wizyty studyjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> Wizyta w Sądzie Rejonowym w Sosnowcu, ul. 1 Maja 19, Sosnowiec, sędzia Piotr Głogowski, (prawo karne); Wizyta w Sądzie Rejonowym w Jaworznie, Grunwaldzka 28, Jaworzno (prawo karne); Szkoła Policji w Katowicach, ul. Jankego 276, Katowice. 	<p>mgr Jan Kil, Instytut Nauk Prawnych Wyższej Szkoły Humanitas</p>			
<ol style="list-style-type: none"> Laboratorium Prawa – Sala Rozpraw Debata oksfordzka – Prawa kobiet, równouprawienie. <p>Wykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> „Prawo własności intelektualnej”, Michał Kaczmarczyk, „Zasady procesu karnego” – Jan Kil „Materializacja znamion wybranych typów przestępstw”, Ewa Surowiak; „Kryminalistyka”, Wacław Kubies, wykład połączony z zajęciami praktycznymi, walizka kryminalistyczna; Wykład Adwokata, Andrzeja Pokora. 	<p>Michael Fabus, assoc. Professor, Vice Rector for International Relations Bratislava University of Economics and Management - Vysoká škola ekonomie a manažmentu v Bratislave</p> <p>dr Jan Kil, Instytut Nauk Prawnych Wyższej Szkoły Humanitas</p>	<p>School of Economics and Management of Public Administration in Bratislava, Słowacja</p>	<p>„International Training for Foreign Academic Teachers”</p>	<p>05.09.2021 – 09.09.2021 ONLINE</p>

dr Jan Tadeusz Kil, prof. AH

Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

**I. WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH,
O KTÓRYCH MOWA W ART. 219 UST. 1, PKT 2 USTAWY**

Cykl publikacji poświęconych udziałowi czynnika społecznego w postępowaniu karnym i innych wybranych postępowaniach represyjnych, na który składają się monografie oraz artykuły naukowe.

Monografie:

- J. Kil, *Sądownictwo sędziów pokoju w sprawach karnych*, Warszawa 2020 (współ. P. Kruszyński i A. Kwaśniak).
- J. Kil, *Ławnicy jako forma udziału czynnika społecznego w polskim procesie karnym*, Warszawa 2021.
- J. Kil, *Odpowiedzialność dyscyplinarna nauczycieli akademickich w polskim porządku prawnym*, Sosnowiec 2023 (współ. M. Kaczmarczyk).

Artykuły naukowe:

- J. Kil, *Sądownictwo Sędziów Pokoju w drobnych sprawach karnych – perspektywa legislacyjna*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. 1 (współ. P. Kruszyński).
- J. Kil, *Model polskiego sądownictwa sędziów pokoju w sprawach karnych – głos w dyskusji*, Dyskurs Prawniczy i Administracyjny 2020, nr 1.
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów przysięgłych jako forma udziału czynnika społecznego w procesie karnym (część I)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 4.
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów przysięgłych jako forma udziału czynnika społecznego w procesie karnym (część II)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2022, T. 1.

- J. Kil, *Przedstawiciel społeczny w polskim procesie karnym de lege ferenda*, Przegląd Prawa Publicznego 2022, nr 4.

II. WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ

1. Wykaz opublikowanych monografii naukowych i podręczników (z zaznaczeniem pogrubioną czcionką pozycji niewymienionych w pkt I.1).

- **J. Kil, *Prawda w procesie karnym*, Warszawa 2015.**
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów pokoju w sprawach karnych*, Warszawa 2020 (współ. P. Kruszyński i A. Kwaśniak).
- J. Kil, *Ławnicy jako forma udziału czynnika społecznego w polskim procesie karnym*, Warszawa 2021.
- **J. Kil, *Prawne i aksjologiczne aspekty obsady sądu w polskim porządku normatywnym*, Sosnowiec 2022 (współ. A. Kwaśniak).**
- **J. Kil, A. Kwaśniak, J. Nowicka-Mieszala, *Wykład części ogólnej polskiego prawa karnego. Kompendium*, red. nauk. J. Kil, Sosnowiec 2022.**
- J. Kil, *Odpowiedzialność dyscyplinarna nauczycieli akademickich w polskim porządku prawnym*, Sosnowiec 2023 (współ. M. Kaczmarczyk).

2. Wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych.

- J. Kil, *Quod non est in actis, non est in mundo – o problemie prawdy w znowelizowanej procedurze karnej uwag kilka*, (w:) „Szkice o nowym modelu procesu karnego”, red. T. Gardocka, M. Jakubik, Warszawa 2014.
- J. Kil, *Ewolucja modelu rzymskiego procesu karnego*, (w:) „Aspekty społeczno-prawne rozwoju antycznego Rzymu. Tom III”, red. O.E. Braniewicz, Toruń 2016 r.
- J. Kil, *Przemiany modelu polskiego procesu karnego w latach 2013 – 2015 – zagadnienia wybrane*, (w:) „Prawo i czas. Księga Jubileuszowa z okazji 80-lecia urodzin Profesora Adama Lityńskiego”, red. M. Borski, D. Fleszer, A. Pokora, A. Rogacka-Łukasik, Sosnowiec 2020.

- J. Kil, „Przestępstwo zakłócenia przetargu publicznego. Zagadnienia wybrane”, (w:) Bezpieczeństwo prawne państwa i podatnika a sprawiedliwy system podatkowy, red. J. Krukowski, M. Sitarz, A. Romanko, Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 2020.
 - J. Kil, *Sędzia pokoju i jego rola w rozwiązywaniu problemów polskiego wymiaru sprawiedliwości*, (w:) *Udział obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości*, red. R. Piotrowski, Warszawa 2021 (współ. P. Kruszyński i J. Placek).
 - *Wielka Encyklopedia Prawa, Tom XXI: Prawo karne procesowe*, red. P. Hofmański, P. Kruszyński, B. Sygit, Warszawa 2021 (współpraca redakcyjna i współautorstwo haseł).
3. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych (z zaznaczeniem pogrubioną czcionką pozycji niewymienionych w pkt I.2).
- **J. Kil, *Kolonia Polska w Mandżurii – analiza historyczno prawna*, „Z dziejów prawa” 2013, T. 6 (14) (współ. K. Graczyk).**
 - **J. Kil, *Domniemanie niewinności i domniemanie dobrej wiary jako domniemania formalne*, Miesięcznik Notariatu Polskiego „Rejent” 2014, nr 8 (280) (współ. S. Kulawik).**
 - **J. Kil, *Da mihi fatum, dabo tibi ius – kontrydiktoryjność jako granica aktywności dowodowej sądu w procesie karnym*, „Wrocławskie Studia Sądowe” 2015, nr 2.**
 - **J. Kil, *W stronę ekonomicznej doktryny anarchoindywidualizmu – czyli o granicach państwa i bezgranicznej wolności słów kilka*, „Z dziejów prawa” 2016, T. 9 (17).**
 - **J. Kil, *Prawo w świecie islamu - w stronę koncepcji monizmu normatywnego*, „Z dziejów prawa” 2017, T. 10 (18).**
 - **J. Kil, *Naruszenie prawa materialnego jako podstawa wzruszenia orzeczenia*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2018, T. 1 (współ. P. Kruszyński).**
 - **J. Kil, *Sądownictwo Sędziów Pokoju w drobnych sprawach karnych – perspektywa legislacyjna*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. 1 (współ. P. Kruszyński).**
 - **J. Kil, *Częściowe cofnięcie skargi zasadniczej przez oskarżyciela w polskim procesie karnym*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. 1.**

- J. Kil, *Skarga na wyrok sądu odwoławczego – uwagi de lege lata i de lege ferenda*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. 2.
- J. Kil, *Karnoprawne implikacje uznania za zmarłego sprawcy przestępstwa*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. 2.
- J. Kil, *Skarga na wyrok sądu odwoławczego jako środek zaskarżenia sui generis*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2019, T. specjalny.
- J. Kil, *W obronie skargi nadzwyczajnej w sprawach karnych*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2020, T. 3.
- J. Kil, *Model polskiego sądownictwa sędziów pokoju w sprawach karnych – głos w dyskusji*, „Dyskurs Prawniczy i Administracyjny” 2020, nr 1.
- J. Kil, *Oddalenie wniosku dowodowego strony złożonego po zakreślonym przez organ procesowy terminie – rozważania na tle art. 170 § 1 pkt 6 i § 1a k.p.k.*, „Zeszyty Prawnicze” 2021, nr 2.
- J. Kil, *Oskarżony – (nie)potrzebny uczestnik postępowania jurysdykcyjnego? Rozważania na tle art. 117 § 3a kpk oraz art. 378a kpk (część I)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 2.
- J. Kil, *Oskarżony – (nie)potrzebny uczestnik postępowania jurysdykcyjnego? Rozważania na tle art. 117 § 3a kpk oraz art. 378a kpk (część II)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 3.
- J. Kil, *Wadliwość składu sądu jako bezwzględna przyczyna odwoławcza*, „Zeszyty Prawnicze” 2021, nr 4.
- J. Kil, *Ograniczenia temporalne inicjatywy dowodowej stron w polskim procesie karnym w świetle systemu prekluzji oraz systemu dyskrecjonalnej władzy sędziego (część I)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 3.
- J. Kil, *Ograniczenia temporalne inicjatywy dowodowej stron w polskim procesie karnym w świetle systemu prekluzji oraz systemu dyskrecjonalnej władzy sędziego (część II)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 4.
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów przysięgłych jako forma udziału czynnika społecznego w procesie karnym (część I)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2021, T. 4.
- J. Kil, *Sądownictwo sędziów przysięgłych jako forma udziału czynnika społecznego w procesie karnym (część II)*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2022, T. 1.
- J. Kil, *Prawo do obrony jako publiczne prawo podmiotowe*, „Zeszyty Prawnicze” 2022, nr 1.

- J. Kil, *Przedstawiciel społeczny w polskim procesie karnym de lege ferenda*, „Przeгляд Prawa Publicznego” 2022, nr 4.
- J. Kil, *Rejestracja i opodatkowanie działalności przestępczej (rozważania na gruncie zasady nemo se ipsum accusare tenetur)*, „Przeгляд Prawa Publicznego” 2022, nr 7-8 (współ. A. Kwaśniak).
- J. Kil, *Neuroprawo a przypisanie winy sprawcy czynu zabronionego*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2022, T. 1 (współ. J. Szydło).
- J. Kil, *Application of the more relative act in the field of administrative penalty in the light of analogy to criminal law*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2022, T. 4 (współ. A. Kwaśniak).
- J. Kil, *Prezes Trybunału Konstytucyjnego jako organ i strona postępowania w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub pozbawienie wolności sędziego Trybunału oraz postępowania dyscyplinarnego – zagadnienia proceduralne*, „Prokuratura i Prawo” 2023, nr 3.
- J. Kil, *Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów Trybunału Konstytucyjnego w polskim porządku prawnym – część I*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2023, T. 1.
- J. Kil, *Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów Trybunału Konstytucyjnego w polskim porządku prawnym – część II*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2023, T. 2.
- J. Kil, *O konstytucyjności modelu postępowania dyscyplinarnego w sprawach sędziów Trybunału Konstytucyjnego*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2023, T. 3.
- J. Kil, *Postępowanie jurysdykcyjne w sprawach dyscyplinarnych sędziów Trybunału Konstytucyjnego – zagadnienia wybrane* – złożony do publikacji.
- J. Kil, *Wewnątrz korporacyjne organy dyscyplinarne jako organy administracji publicznej – rozważania na tle wymogów formalnych skargi konstytucyjnej* (współ. P. Nowak i E. Szczepanowska) – złożony do publikacji.
- J. Kil, *Postępowanie prowadzone przez rzecznika dyscyplinarnego w sprawach sędziów Trybunału Konstytucyjnego – zagadnienia wybrane* – złożony do publikacji.

Artykuł recenzyjny:

- J. Kil, *Prawo jako narzędzie terroru, czyli historia pewnej zbrodni sądowej z czasów okupacji niemieckiej (Konrad Graczyk, Sprawa Ignacego Kaczmarka. Studium przypadku niemieckiego zabójstwa sądowego z 1944 r. oraz rozliczeń z okupacją niemiecką Wydawnictwo Instytutu Pamięci Narodowej, Warszawa 2022, ss. 231) – złożony do publikacji.*

4. Wykaz wystąpień na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych.

- Wrocław 5-6 kwietnia 2013 r., Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, Ogólnopolska Konferencja Historyczno-prawna „Człowiek i Obywatel na Przestrzeni dziejów”, wygłoszony referat pt. „Społeczeństwo Kolonii Polskiej w Mandzurii okiem historyka prawa”, nagroda za najlepsze wystąpienie panelu; wystąpienie wspólne z K. Graczykiem.
- Wrocław 9 kwietnia 2014 r., Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, Ogólnopolska Konferencja „Granice procesu karnego. Legalność działań uczestników postępowania”, wygłoszony referat pt. „*Da mihi fatum, dabo tibi ius – kontradiktoryjność jako granica aktywności sądu w procesie karnym*”; wystąpienie indywidualne.
- Warszawa 16 maja 2014 r., Wydział Prawa i Nauk Społecznych SWPS w Warszawie, Ogólnopolska Konferencja Doktorantów „Nowy model procesu karnego”, wygłoszony referat pt. „*Quod non est in actis, non est in mundo – o problemie prawdy w znowelizowanej procedurze karnej uwag kilka*”; wystąpienie indywidualne.
- Wrocław 17-18 kwietnia 2015 r., Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, Ogólnopolska Konferencja Historyczno-prawna „Państwo a gospodarka na przestrzeni dziejów”, wygłoszony referat pt. „*W stronę ekonomicznej doktryny anarchoindywidualizmu – czyli o granicach państwa i bezgranicznej wolności słów kilka*”; wystąpienie indywidualne.
- Rzeszów 22-23 kwietnia 2015 r., Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego, Ogólnopolska Konferencja „Postęp technologiczny, gospodarczy i społeczny a prawo”, wygłoszony referat pt. „*Nowy paradygmat procedury karnej* :

w stronę zewnętrznej integracji prawa karnego procesowego”, wystąpienie indywidualne.

- Łódź 12-13 maja 2015 r., Wydział Studiów Międzynarodowych i Politologicznych Uniwersytetu Łódzkiego, Ogólnopolska Konferencja „*XII Dni Arabskie. Świat islamu coraz bliżej*”, wygłoszony referat pt. „*Prawo w świecie islamu – w stronę koncepcji monizmu normatywnego*”, wystąpienie indywidualne.
- Warszawa 25-26 maja 2015 r., Wydział Orientalistyczny Uniwersytetu Warszawskiego, Ogólnopolska Konferencja „*Tożsamość w świecie arabskim i muzułmańskim*”, wygłoszony referat pt. „*Tożsamość prawna świata islamu : idea muzułmańskiego uniwersalizmu normatywnego z perspektywy europejskiej myśli filozoficzno-prawnej*”, wystąpienie indywidualne.
- Warszawa 12 czerwca 2015 r., Wydział Prawa Uniwersytetu SWPS, Ogólnopolska Konferencja Naukowa „*Sytuacja procesowa uczestników postępowania karnego po 1 lipca 2015 r. – nowe wyzwania i problemy*”, wygłoszony referat pt. „*Prawo jako dyskurs – sytuacja procesowa uczestników postępowania karnego na gruncie zreformowanego konsensualizmu procesowego*”, wystąpienie indywidualne.
- Toruń 4 grudnia 2015 r., Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, III Międzynarodowa Konferencja Naukowa „*Aspekty społeczno-prawne rozwoju antycznego Rzymu*”, wygłoszony referat pt. „*Ewolucja rzymskiego procesu karnego w kontekście współczesnych przemian prawa karnego procesowego*”, wystąpienie indywidualne.
- Sosnowiec 1 grudnia 2022 r., Fundacja Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego wraz z Akademią Edukacji Praktycznej Meritum, Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „*Akredytacja i zapewnianie jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym*”, wygłoszony referat pt. „*Procedury antymobbingowe i antydyskryminacyjne na uczelniach oraz ich znaczenie dla spełnienia kryterium 4 i kryterium 8 oceny programowej PKA*”, wystąpienie indywidualne.

5. Uczestnictwo w projektach/grantach naukowych:

- Realizowany w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości projekt naukowo-badawczy pt.: „Ewaluacja działalności i otoczenia normatywnego ławników orzekających w

sprawach karnych w polskim wymiarze sprawiedliwości, ze szczególnym uwzględnieniem możliwych kierunków reformy” (kierownik projektu).

- Realizowany na Uniwersytecie Śląskim projekt naukowo-badawczy OPUS pt. „pt. „Sądy specjalne w Generalnym Gubernatorstwie - Sondergerichte im Generalgouvernement” o numerze rejestracyjnym: 2020/39/B/HS5/02111 (współwykonawca).
- Realizowany w Instytucie Nauk Prawnych Akademii Humanitas w Sosnowcu projekt badawczy dotyczący odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, finansowany ze środków Fundacji Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego (kierownik projektu).

6. Wykaz pełnionych funkcji akademickich:

- Członek Rady Dyscypliny Nauki Prawne Akademii Humanitas.
- Członek Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich Akademii Humanitas.
- Opiekun Koła Naukowego Studentów i Absolwentów Prawa i Administracji „Prawo w praktyce” Akademii Humanitas (sekcja prawa i postępowania karnego).
- Ekspert merytoryczny Ogólnopolskiej Poradni Prawa Akademickiego przy Akademii Humanitas w Sosnowcu.
- Członek Instytutowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia – Instytut Nauk Prawnych Akademii Humanitas (od grudnia 2022 roku).

7. Uzyskane stypendia, nagrody i wyróżnienia:

- Stypendium (grant) naukowy Fundacji Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego (2022).
- Stypendium Naukowe Fundacji „Humanitas” na rok akademicki 2022/2023.
- Stypendium Naukowe Fundacji „Humanitas” na rok akademicki 2021/2022.
- Stypendium Naukowe Fundacji „Humanitas” na rok akademicki 2020/2021.
- Nominacja do nagrody Złotej Temidy (2023 r.).

- Dyplom uznania Rektora Wyższej Szkoły Humanitas za osiągnięcia naukowe, w tym aktywność publikacyjną i badawczą oraz za zaangażowanie na rzecz społeczności akademickiej Wyższej Szkoły Humanitas (2022 r.).
- Nagroda Rektora Wyższej Szkoły Humanitas (2020 r.).
- Nagroda Naukowa im. Profesora Waleriana Pañki.
- Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia.

8. Uczestnictwo w promotorstwie/recenzowaniu prac dyplomowych i naukowych.

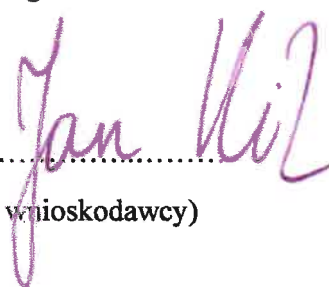
- Promotor ponad trzydziestu prac dyplomowych (magisterskich i licencjackich) obronionych w Akademii Humanitas.
- Recenzent czasopisma naukowego „Studia Prawnicze: Rozprawy i Materiały”.

9. Międzynarodowa działalność naukowa.

- Pełnienie funkcji wiceprzewodniczącego Rady Naukowej Międzynarodowego Programu „Partnership in Science” (od 2022 r.).
- Pełnienie funkcji wicedyrektora i eksperta merytorycznego Międzynarodowego Centrum Badań nad Mediami i Komunikacją Społeczną (od 2021 r.).
- Realizacja cykli wykładowych w języku angielskim, adresowanych do studentów kierunku prawo w Akademii Humanitas.
- Pełnienie funkcji koordynatora wizyt studyjnych w Akademii Humanitas o charakterze naukowo-dydaktycznym z udziałem nauczycieli akademickich i studentów z innych krajów (lata 2019-2022).
- Uczestnictwo w dwóch wyjazdach o charakterze naukowo-badawczym:
 - a) 08.10.2018-11.10.2018 - University of Florence, Włochy (kwerendy biblioteczne, udział w seminarium naukowym);
 - b) 06.09.2021-09.09.2021 - Bratislava University of Economics and Management, Słowacja (kwerendy biblioteczne).

III. WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

- Uczestnictwo w pracach powołanego w marcu 2021 r. przez Prezydenta RP zespołu do opracowania projektu regulacji wprowadzającej instytucję sędziów pokoju do polskiego porządku prawnego.
- Uczestnictwo w pracach Ogólnopolskiej Poradni Prawa Akademickiego, specjalizującej się w problematyce prawa o szkolnictwie wyższym i nauce, działającej przy Akademii Humanitas (od 2019 r.).
- Współorganizator projektu edukacyjnego adresowanego do uczniów szkół średnich „Potyczki prawne” (cztery ostatnie edycje).
- Współorganizator konkursu Legal Challenge adresowanego do licealistów.

.....

(podpis wnioskodawcy)